

Nr 17.

Ankom till riksdagens kansli den 6 april 1921 kl. 1 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående ändrad lydelse av rubrikerna nr 210 och 211 i gällande tulltaxa.

(1:a avd.)

Närvarande: herrar Röing, Antonsson, Wijk, Wohlin, Gustaf Nilsson, K. A. Nilson, Örne, Rosén, Eriksson i Grängesberg, Jonsson i Hökhult, Månsson i Hageström, Jönsson i Boa, Olsson i Kullenbergstorp, Bårg, Olsson i Ramsta, Johansson i Kullersta, Boman, Björnsson, Grevesmühl och Bengtsson i Kuller.

Genom en den 18 mars 1921 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 267, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att

dels besluta, att rubrikerna nr 210 och 211 i gällande tulltaxa skulle erhålla följande ändrade lydelse:

Skodon:

andra:

av skinn:

	Kvantitet för tull- beräkningen	Tullsats kr. öre
210. med bottnar, fastsatta vid ovanlädret och bindsulan uteslutande medelst pligg, stift eller skruvar; ävensom skodon av pälsverk	1 kg.	2: —
211. andra.....	1 kg.	6: —.

dels ock förklara, att de ändrade bestämmelserna skulle träda i kraft å dag, som av Kungl. Maj:t bestämdes.

Utskottet.

Enligt gällande tulltaxas i rubrikerna 210 och 211 upptagna bestämmelser skola skodon — med undantag av skodon med bottnar av trä samt becksöms- och sjöstövlar — förtullas efter en tullsats av 6 kronor för 1 kilogram, om de äro tillverkade av skinn, svartfärgade, lackerade eller färgade annorlunda än svart, och med 2 kronor för 1 kilogram, om de äro tillverkade av andra skinn.

Till förstnämnda rubrik finnes fogad en anmärkning av följande innehåll: Till svartfärgade skinn hänföras endast sådana, där den svarta färgen ej blott utgör ytbetäckning utan nedträngt i skinnets och färgat snittet.

Av den i ovannämnda statsrådsprotokoll intagna utredningen inhämtas bland annat följande.

Till grund för oförmälda bestämmelser ligger otvivelaktigt tanken, att grövre och enklare skodon böra beskattas lindrigare än lättare och finare skodon. Vid bestämmelsernas tillämpning hava emellertid yppats så avsevärda svårigheter att avgöra, huruvida ett i skodon ingående skinn vore färgat eller icke, att betydande olikformigheter vid tullbehandlingen blivit följden. Detta förhållande har föranlett generaltullstyrelsen att hos Kungl. Maj:t göra framställning, i syfte att en utredning måtte verkställas angående lämpligheten av ifrågavarande bestämmelser samt att förslag till riksdagen måtte avlätas om den ändring, som vid en utredning kunde finnas erforderlig. Sedan tullavdelningen inom tull- och traktatkommittén anbefallts att avgiva utlåtande i frågan, har avdelningen efter samråd med sakkunniga, representerande bland annat inhemsk skofabrikation och handel med skodon, avgivit förslag till ändrad avfattning av ifrågavarande bestämmelser. Syftet har varit att, med upprätthållande i möjligaste mån av den ovan angivna grundtanken i de nuvarande bestämmelserna samt med bibehållande av de för de olika kategorierna av skodon avsedda tullsatsernas höjd, avhjälpa de med den nuvarande avfattningen förenade tulltekniska svårigheterna och därmed åstadkomma likformighet och rättvisa i tillämpningen. Det av tull- och traktatkommitténs tullavdelning framlagda förslaget, vilket oförändrat upptagits i propositionen, avser emellertid icke en definitiv reglering av ifrågavarande tullsatser utan endast en provisorisk anordning, som icke föregriper det resultat, vartill kommitténs utredningar på hithörande område framdeles kunna leda. Enligt förslaget lägges till grund för indelningen av tulltaxerubrikerna det sätt, varpå bottnarna å skodonen fastsatts vid ovanläder och bindsula. I detta hänseende skall nämligen en ganska bestämd skillnad vara rådande mellan grövre och finare skodon, i det att beträffande de förra bottnarna mer-

endels äro fästade genom pligg, stift eller skruvar, medan i fråga om de senare sulan i regel fastsatts medelst s. k. randsyning.

Chefen för finansdepartementet har för egen del anfört bland annat, att de överklagade olägenheterna syntes väsentligen kunna undanröjas genom det av tull- och traktatkommitténs tullavdelning framlagda förslaget. Departementschefen hade desto större anledning att tillstyrka bifall till detsamma, som det rönt anslutning från representanter såväl för den inhemska skofabrikationen som för skohandlarna, samt med hänsyn därtill, att tull- och traktatkommittén vid avgivande av sitt slutliga förslag till ny tulltaxa bleve, därest det nu framlagda, provisoriska förslaget av riksdagen antoges, i tillfälle att taga hänsyn till de vid dess tillämpning gjorda erfarenheter.

Beträffande motiveringen för det föreliggande förslaget, i den mån densamma icke här ovan återgivits, tillåter sig utskottet hänvisa till oförmälda, vid propositionen fogade statsrådsprotokoll.

Den i ärendet förebragta utredningen synes otvetydigt ådagalägga, att med de ifrågavarande bestämmelsernas nuvarande avfattning så avsevärda tulltekniska olägenheter äro förenade, att en snar ändring är av behovet starkt påkallad. Vid sådant förhållande och då det framlagda förslaget, vilket på sätt ovan är framhållet avser endast en provisorisk lösning av en tullteknisk fråga i avvaktan på resultatet av tull- och traktatkommitténs fortsatta utredningar på området, synes vara grundat på goda skäl, har bevillningsutskottet ansett sig böra biträda förslaget.

*Utskottets
yttrande.*

Bevillningsutskottet får alltså hemställa,

att riksdagen, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 267, måtte
dels besluta, att rubrikerna nr 210 och 211 i gällande tulltaxa skola erhålla följande ändrade lydelse:

	Kvantitet för tull- beräkningen	Tullsats kr. öre
Skodon:	— — — — —	— — — — —
andra:		
av skinn:		
210.	med bottnar, fastsatta vid ovanlädret och	

	Kvantitet för tull- beräkningen	Tullsats kr. öre
	bindsulan uteslutande medelst pligg, stift eller skruvar; även- som skodon av päls- verk	1 kg. 2: —
211.	andra	1 kg. 6: —;

dels ock förklara, att de ändrade bestämmelserna skola träda i kraft å dag, som av Kungl. Maj:t bestämmes.

Stockholm den 8 april 1921.

På bevillningsutskottets vägnar:

ERIK RÖING.